

Az **Agapé** Kft,

Ferences Nyomda és Könyvkiadó
6725 Szeged, Mátyás tér 26
Tel./Fax.: (62) 323-002

az 1994-ik évre szóló naptárait ajánlja minden katolikus hívőnek

Katolikus Kincses Kalendárium 1994

A különböző színekben nyomtatott és négy színű borítóval védett naptár a legterjedelmesebb (256 oldal) és legértelmesebb magyar katolikus évkönyv. A több mint három évtizedes múltra visszatekintő kalendárium gazdag tartalmával, népszerű cikkeivel egész évre szóló hasznos olvasmánygyűjtemény.

Ára: 164 Ft + ÁFA

Katolikus zsebnaptár 1994

14 színes képpel, bibliai idézettel, teljes nap- és névmutatóval.

Ára: 40 Ft + ÁFA

Katolikus falinaptár 1994

14 oldalas, képes, szöveges naptár. Minden hónapra egy-egy művészi reprodukció az angyalokról, megfelelő bibliai helyen.

Ára: 80 Ft + ÁFA

Katolikus falinaptár 1994

egylapos, négyfajta motívum (Szent Család, Szent Klára és két motívum a természetből, bibliai idézettel), műnyomó papíron, négy színben.

Ára: a mennyiségtől függően már 8 Ft + ÁFA-tól

1000 forintot meghaladó rendelés esetén a postaköltséget átvállaljuk.

Viszonteladóknek és plébániáknak rendkívüli kedvezmények: 20-30%

MEGRENDELŐLAP

Megrendelek postai szállítással

.....pld Katolikus Kincses Kalendárium 1994 c. kiadványt

.....pld Katolikus Zsebnaptár 1994 c. kiadványt

.....pld képes Katolikus falinaptár 1994 c. kiadványt

.....pld egylapos Katolikus falinaptárt 1994-re (..... motívummal)

Név:

Cím:

Negyven éven át tönkretették...

A kérdés: „mi a magyar?”. A válasz, tömören fogalmazva: egy hányatott sorsú, borúlátó, de mégis élni akaró, szorgalmas nép. A magyar nép többsége életrevaló, szorgalmas és helytálló. Szemléltető bizonyíték erre az országban élő szorgalmas, takarékos tömeg, de hivatkozhatom a múlt rendszer elüldözöttjeire, akik idegen államokba menekültek és többségük kitartó szorgalommal tanult, dolgozott helytállással nem hoztak szégyent a magyar hazára.

Életerőnk, kitartásunkat, a nehéz körülmények közötti helytállásunkat igazolja megmaradásunk a Kárpát-medencében. Itt vagyunk, nehéz küzdelmek árán megmaradtunk, és ma az európai népek hasznos tagja letünk. A magyarság, kis száma ellenére, a tudomány, a technika, a művészet, és a sport terén mindenütt jelen van és az eredményes nemzetek közé tartozik. A magyarság ókori történetéről, nincs kellő ismeretünk. A régmúltunkból annyit tudunk, hogy a magyarság ázsiai eredetű és a finn-ugor nyelvcsaládba tartozik. Ez a megállapítás általánosan elfogadott. Azonban hozzátehetjük: sok a fehér folt, sok a

Mi a magyar?
- tette fel a kérdést
Czakó Gábor.
Történelmi körülményeink kényszerítő hatására gondolkodóink mindig újrafogalmazzák a választ. Szerkesztőségünk az író tanulmányát vitaindítóknak szánta. Várjuk olvasóink igényes hozzászólásait.

rés, sok a hiányosság, sok a kérdőjel. Ez az oka és ezzel magyarázható, hogy egyes kutatók más irányban is keresik a rokonságot. Egyékek a magyar őshazát Mandzsúria-Korea vidékén keresik. Lehetséges, hogy ennek van némi alapja. 1933-ban, a Lille-i egyetemen, a pekingi katolikus intézetből francia tanulmányútra küldött S. Tchang és J. Tchao barátaimmal beszélgettünk a magyarok történetéről. Elmondtam: a magyarok ázsiai eredetűek, s ezer éve élnek Európában, de külsején ma már nem látható az ázsiai jelleg. Tagadhatatlan tény, hogy európaivá váltunk, nyelvünkben azonban megmaradtunk magyarnak.

Kínai barátainknak - ázsiai származásunk magyarázatára - hirtelen eszébe jutott az Ázsiából hozott szürke, deres, nagy szar-

vú marha, a göndörszörű mangalica sertés és a magyarság által kedvelt paprika. Meglepetésemre elmondták, hogy Mandzsúriában, főleg a század elején, de az állatok hasonlósága még kevés bizonyíték a mandzsúriai őshazára. És említésre méltó tétel is akad, ami a távol-keleti rokonságot sejteti. Például japánok és a koreaiak névírásánál, elől áll a vezetéknev, s azt követi a keresztnév, pontosan úgy, mint a magyaroknál. Ismereteim szerint, csak ez a három nép alkalmazza a névírás ilyen módját.

A magyar szorgalmas, életrevaló, helytálló nép. Azonban nem szabad elfelejteni, az elmúlt 40 év alatt tönkretették, mindezt, a hitét is elvették, ezért bizalmatlan. A sok hazugság után kétkedik mindenben.

Hosszú időre lesz szükség, hogy visszanyerje lelki egyensúlyát...

Koós Ferenc

Jobboldaliság a kommunizmus gyermekbetegsége?

Miközben némelyek egymást túlharogva kardoskodnak a mérsékelt centripolitika mellett, gyakran megmutatják igazi énjüket, szélsőséges gondolkodásmódjukat. Időszerű probléma ez, amelynek térnyerése gátat szabhat emberi kapcsolatoknak, amely beárnyékolhatja a békés átalakulást, és amely nemcsak hazánkban beszédtéma.

Bár az egészséges gondolkodású ember széperzéke már eleve tiltakozik az arany középtúttól való túlzott letéréstől, a szélsőséges nézetek ma mégis teret nyernek, megmutatva, hogy függetlenül a retorikától, gyökereik, módszereik és céljaik azonosak: ha a demagóg egy kicsit félrefordítva arcát fél igazságokat puffogat, számíthat a még oly tisztességes tömegek féligazságérzetére. Ezek hallatán ugyanis sok ember erkölcsi védelmi mechanizmusa helyére az igazságot kereső és követelő sérült lélek lép, az öklét rázó népevezér körül pedig új-jong a megtevesztettségében kiszolgáltatottá vált tömeg.

Mégis: nemcsak a tömeg hibája, hogy félrevezetettik, hiszen a józan, ám egyszerű szürkeállomány, hogyan is fogadhatja be azt a sok szenvedést és sérelmet, amit évszázadunk mindannyiunkra ráért? Az pedig már szinte mellékes kérdéssé válik, hogy az állítás időlegesen árnyékban maradó másik fele milyen színű.

Ezek után jogosan merül fel tehát az a kérdés, hogy az így gondolkodók szellemi rokonsága milyen közeli. Erre szép bizonyíték a francia *L'Idiot International* című folyóirat példája, amelynek cikkei a szélsőbal- és szélsőjobb francia képviselőinek (*Hallier, Le Pen, Jena-Paul Jouary* stb.) közeledési szándékairól és összelelteléseiről adnak hírt. A lap júliusi száma kertelés nélkül kimondja, hogy ez egy „természetes szövetség a vörösök és a barnák között az embertelen termelési rendszer, a kapitalista rendszer ellen. Ez a szövetség, amelynek megteremtését Franciaországban néhány értelmiségi már negyedszázada határozottan sürgeti.” 1991 májusában az itt publikáló *Eduard Limonov* pedig kijelentette, hogy „az általam ismert három országban, azaz a Szovjetunióban, az USA-ban és Franciaországban ugyanaz a kormányzati forma figyelhető meg, melyben a középszerű emberek könnyörtelenül sárba tiporják a magasabb rendű tényeket”.

A hazai példák is ezt mutatják, ha egyelőre és szerencsére még nem is olyan egyértelműen, mint a már nagyobb hagyományokkal rendelkező francia jelenségek. Erre utal *Antall József* is, amikor a

bal- és jobboldali szélsőségek ellen állást foglalva fejt ki például a *Csurka István* nézetei mögött rejlő valódi tartalmat: Csurka a mai politikai és gazdasági folyamatok bírálata során egy új típusú, megreformált államszocializmus képét tárja elénk.

A felelősöknek két tábora van. Az egyik a jó retorikájú, izig-vérig demagóg, aki egyértelműen, világosan fogalmaz és akit ezért talán kezelni is könnyebb, továbbá a hatalomból kiszorult, intelligensebb szélsőséges, aki a népleket ismerve félig mond ki szavakat, és a jelenségeknek csak egyik oldalát világítja meg.

Az egyik táborba tehát ők tartoznak. A másikba azok, akik mindebből látszólag kívülállóként profitálnak, akik a háttérben állva bírálják a tájékozó vezéreket, miközben tenyerüket dörzsölve szemlélik a megzavarodott tömegeket. Inkább jobboldali veszélyt kiáltanak és csak ritkán balról jövőt (mert hát ez utóbbi egyelőre olykor még kényelmentlenebb tud lenni). Ők azok, akik miközben élesen bírálnak, hasznos is híznak mindebből, mert bár a beszéden kívül semmit sem tesznek, de éppen ezért maradhatnak fenn. Mert mi lenne, ha szélsőség híján kiderülne, hogy a beszéden kívül semmihez nem értenek? Így legalább a gyakran maguk által agyonkommentált, újsághírre generált eseményeken csámcsogva lehet bizonyítani a mértékletességet...

Ez egy olyan sajátos szimbózis, melyet az ember rosszabbik énje tart életben. Az, amelyik ordítva ürti ki magából dühét, amelyik a megkönynyebbülést a tapsolva, tombolva összeverődött sokaságban találja meg. Amelyiknek csak a szélsőséges nézet megjelenési formája, kitorése a fontos, nem pedig a mögötte rejlő filozófia. Ezért állíthatjuk, hogy az ilyen szélsőbal és szélsőjobb nézetek egymást segítik, egymásból élnek, és számuk pfújoló ehhez ráadásul még gyakran indokolatlanul nagy nyilvánosságot biztosít.

Így a szervezők és a támogatók kajánul nyugtázzák egymásrautaltságukat. A háborgó masszában pedig morajlással oldódnak a színek és szavak. Ne higgyünk nekik, hanem tanuljunk a francia példából és hallgassuk meg a józan ítéletet! Ne hagyjuk, hogy elragadjanak indulataink, mert ez az, amit akarnak tőlünk: dühödtté fejlel nem lehet józanul dönteni, nem lehet országot építeni. A csendre intő, tisztázó véleményben pedig ne keressünk pártállást, mert az üzenetben a jövőbe mutató figyelmeztetés a fontos.

Máskülönben a morajlás akár véres ordítással torzulhat.

Kerék-Bárczy Szabolcs

ELŐFIZETŐKNEK
A RÉGI ÁRÓK

autó 19 motor

ALÁPÍTVÁ: 1948. • 1993. SZEPTEMBER 14. • ÁRA: 97 FT

RIPORT

LECSAPOTT A VÁMÖRSÉG

ÚJ AUTÓK ÁRAI

GOLFBÁJNOK

RGV 250 GAMMA

VEZETTÜK

MAZDA 121

AUDI S4

KIRAKAT